

Arrest

nr. 334 314 van 15 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 22 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. GASPART, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens de informatie in uw administratief dossier bent u afkomstig uit Tirana (Albanië) en bezit u de Albanese nationaliteit. Vanaf de zomer van 2022 tot begin 2024 woonde u met uw ouders in Londen (Verenigd Koninkrijk). Toen u daar verbleef, kreeg u online problemen met enkele vrienden. U had namelijk een relatie met een meisje waar één van hen op verliefd was.

Begin 2024 keerden jullie terug naar Albanië, waar jullie opnieuw in Tirana gingen wonen. U werd door de jongeren met wie u in de clinch lag verschillende keren in elkaar geslagen. U werd bovendien een keer meegenomen in hun auto, u kreeg dreigbrieven en u werd gepest. U veranderde verschillende keren van school maar slaagde er niet in uw studies af te maken. De laatste keer dat u een aanvaring kende met deze jongeren werd u zodanig hard geslagen dat u in het ziekenhuis belandde. In mei 2024 trok u naar Saranda, waar u ging werken in een hotel.

U verliet Albanië begin september 2024. Op 12 september 2024 werd u door de politie in Brussel tegengehouden. U verklaarde geen onderdak te hebben en enkele dagen eerder Albanië verlaten te hebben omwille van familiale problemen. U verzocht op 16 september 2024 als minderjarige om internationale bescherming in België. Er werd een voogd aangesteld. Op 12 februari 2025 werd u meerderjarig.

U werd op 13 maart 2025 gehoord door de Dienst Vreemdelingenzaken. Vervolgens werd u door het Commissariaat-generaal opgeroepen om gehoord te worden over uw concrete asielmotieven op 25 maart 2025. U was afwezig op het persoonlijk onderhoud. Ter rechtvaardiging van uw afwezigheid ontving het Commissariaat-generaal een medisch attest vanwege dokter A. L. (...) waaruit blijkt dat u wegens ziekte van 25 maart 2025 tot 28 maart 2025 niet in de mogelijkheid was verklaringen af te leggen. Een tweede uitnodiging werd u gestuurd op 28 maart 2025: u werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 3 april 2025. Ofschoon uw advocaat aanwezig was, bood u zich die dag opnieuw niet aan voor uw persoonlijk onderhoud. U stuurde later een medisch attest van dokter E. G. (...) door waaruit blijkt dat u op 3 april 2025 wegens medische redenen niet aanwezig kon zijn op het Commissariaat-generaal.

Bij een terugkeer naar Albanië vreest u gedood te worden door uw belagers. U bent in het bezit van uw Albanese paspoort.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

U werd door het CGVS tweemaal uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal, waarvoor u telkenmale een medisch attest overmaakte ter rechtvaardiging van uw afwezigheid. Er dient te worden verwezen naar artikel 18 § 2 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat als volgt luidt: "Indien de betrokkene, na opnieuw te zijn opgeroepen overeenkomstig het vierde lid, een nieuwe geldige reden aanhaalt die zijn afwezigheid op het vastgelegde gehoor rechtvaardigt, kan de Commissaris-generaal een beslissing nemen op grond van de elementen in zijn bezit." Aldus dient besloten te worden dat het Commissariaat-generaal een geldige beslissing kan nemen.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Uit niets blijkt dat u geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Albanese autoriteiten.

- *U deed geen aangifte van uw problemen (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5).*
- *Uw stelling dat mensen die aangifte doen vermoord worden in Albanië (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5) kan allerminst als afdoende rechtvaardiging weerhouden worden. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de problemen kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden.*
- *Uit de hieronder geciteerde informatie blijkt dat de Albanese autoriteiten wel degelijk hulp bieden indien nodig.*

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "onestop-shops" (één geïntegreerde receptie

voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd. Uw identiteit en nationaliteit, zoals blijkt uit uw paspoort, staan niet ter discussie. Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 14 en 31.8 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de artikelen 48/3, “48/4 en volgenden”, 57/5ter, 57/6/1, § 1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 18, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van artikel 12 van het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van “(h)et beginsel van behoorlijk bestuur” en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens meent zij dat er sprake is van een beoordelingsfout.

2.2.1. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar de artikelen 14 en 31.8 van voormelde richtlijn 2013/32/EU, wijst de Raad erop dat voormelde artikelen van de richtlijn bij de wet van 21 november 2017 respectievelijk werden omgezet in de artikelen 57/5ter en 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet

waardoor deze bepalingen van de richtlijn niet langer over directe werking beschikken, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2016-2017, nr. 2548/001, p. 92-96 en 111). Derhalve wordt verder in onderhavig arrest in zoverre van toepassing verwezen naar desbetreffende artikelen van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekende partij slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. In zoverre zij meent dat er in haar hoofde wel degelijk bijzondere procedurele noden aanwezig zijn en desbetreffend verwijst naar de medische attesten die zij bijbracht teneinde haar afwezigheid op de persoonlijke onderhouden te verklaren, wijst de Raad er evenwel op dat uit deze summieri afwezigheidsattesten op geen enkele manier kan worden afgeleid dat zij niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de procedure, noch dat er in haar hoofde bijzondere procedurele noden aanwezig zouden zijn. Evenmin wordt enig gewag gemaakt van bepaalde steunmaatregelen die aan verzoekende partij zouden moeten worden toegekend gedurende het verloop van

haar procedure. In het verzoekschrift wordt evenmin concreet verduidelijkt welke bijkomende procedurele noden in hoofde van verzoekende partij in acht hadden moeten genomen worden. Zij het ten slotte nog opgemerkt dat verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen procedurele noden kenbaar heeft gemaakt (zie administratief dossier, stuk 8, map DVZ, 'vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ').

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoonde of hard maakte dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.2.4. Verder kan verzoekende partij evenmin worden gevolgd waar zij opwerpt dat de commissaris-generaal geen beslissing had mogen nemen zonder haar te horen tijdens een persoonlijk onderhoud.

De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal wel degelijk een beslissing over het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij kon nemen zonder dat zij was gehoord. In de bestreden beslissing wordt desbetreffend dienstig verwezen naar artikel 18, § 2 van voormeld koninklijk besluit van 11 juli 2003, dat luidt als volgt:

"§ 2. De asielzoeker maakt binnen de vijftien dagen na de vastgestelde datum van het gehoor schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over aan de Commissaris-generaal.

(...)

(...)

Als hij de reden geldig acht roept de Commissaris-generaal de asielzoeker op een latere datum opnieuw op of verzoekt de Commissaris-generaal hem om bepaalde inlichtingen schriftelijk te verschaffen.

Indien de betrokkene, na opnieuw te zijn opgeroepen overeenkomstig het vierde lid, een nieuwe geldige reden aanhaalt die zijn afwezigheid op het vastgelegde gehoor rechtvaardigt, kan de Commissaris-generaal een beslissing nemen op grond van de elementen in zijn bezit."

Verzoekende partij werd een eerste keer opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal op 25 maart 2025 maar kon niet aanwezig zijn en rechtvaardigde haar afwezigheid met een medisch attest van 25 maart 2025, waaruit blijkt dat zij wegens ziekte van 25 maart 2025 tot 28 maart 2025 niet in de mogelijkheid was verklaringen af te leggen. Aangezien verzoekende partij een geldige reden had voor haar afwezigheid tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, werd zij overeenkomstig artikel 18, § 2, vierde lid van voormeld koninklijk besluit van 11 juli 2003 opnieuw opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op 3 april 2025. Op 3 april 2025 maakte verzoekende partij evenwel aan het Commissariaat-generaal een medisch attest over met de mededeling dat zij niet in de mogelijkheid zou zijn om het persoonlijk onderhoud op 3 april 2025 bij te wonen om medische redenen. Dit werd door de commissaris-generaal opnieuw als een geldige reden aanvaard voor de afwezigheid van verzoekende partij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud. Vermits verzoekende partij, die voor een tweede persoonlijk onderhoud was opgeroepen, een nieuwe geldige reden voor haar afwezigheid had aangehaald, kon de commissaris-generaal terecht overeenkomstig artikel 18, § 2, vijfde lid van voormeld koninklijk besluit van 11 juli 2003, een beslissing nemen op grond van de elementen in zijn bezit, hetgeen *in casu* is gebeurd.

Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat voormelde handelswijze van de commissaris-generaal artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet schendt.

Artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen roept de verzoeker minstens eenmaal op voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming.

(...)

(...)

§ 2. Het in paragraaf 1 bedoelde persoonlijk onderhoud vindt niet plaats wanneer:

1° de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op basis van het beschikbare bewijs een positieve beslissing kan nemen inzake de erkenning van de vluchtelingenstatus;

2° de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat de verzoeker niet persoonlijk kan gehoord worden als gevolg van blijvende omstandigheden waarop hij geen invloed heeft. Bij twijfel raadpleegt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg om na te gaan of de toestand die de verzoeker niet in staat maakt om te worden gehoord tijdelijk of aanhoudend van aard is.

Indien geen persoonlijk onderhoud plaatsvindt omwille van de in het eerste lid, 2°, genoemde reden, worden er redelijke inspanningen geleverd om de verzoeker de kans te bieden de nodige informatie in verband met zijn verzoek te verstrekken.

Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden overeenkomstig het eerste lid, 2°, heeft geen negatieve invloed op de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;

3° de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door de verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8.

§ 3. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden belet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming."

De Raad merkt vooreerst op dat de mogelijkheid om in voorliggend geval een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming te nemen zonder verzoekende partij persoonlijk te horen, tevens steun vindt in artikel 57/5ter, § 3 Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt verder dat artikel 57/5ter, § 1 van de Vreemdelingenwet de commissaris-generaal weliswaar als principe oplegt om een verzoeker om internationale bescherming (minstens) eenmaal op te roepen voor een persoonlijk onderhoud dat hem in de gelegenheid stelt om persoonlijk gehoord te worden over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming. *In casu* werd verzoekende partij tweemaal opgeroepen door de commissaris-generaal. De commissaris-generaal heeft bijgevolg in voorliggend geval voldaan aan zijn oproepingsplicht zoals vervat in artikel 57/5ter, §1 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel verplicht de commissaris-generaal geenszins om een verzoeker te blijven oproepen voor een persoonlijk onderhoud, zelfs al wordt er telkens een geldige reden voor zijn afwezigheid op de geplande gehoren aangevoerd.

In tegenstelling tot wat verzoekende partij in het verzoekschrift lijkt te betogen, is de mogelijkheid om een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming te nemen zonder dat er een persoonlijk onderhoud in kwestie heeft plaatsgevonden, niet beperkt tot de uitzonderingen op een persoonlijk onderhoud zoals bepaald in artikel 57/5ter, § 2 van de Vreemdelingenwet. Deze specifieke uitzonderingssituaties zoals bepaald in artikel 57/5ter, § 2 van de Vreemdelingenwet, maken het mogelijk om af te wijken van de principiële verplichting voor de commissaris-generaal om een verzoeker minimaal eenmaal op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Deze afwijking van de zogenaamde 'oproepingsplicht' geldt zodoende in bepaalde strikt limitatief afgelijnde gevallen, maar sluit niet uit dat de commissaris-generaal ook in andere situaties, waarin een verzoeker zoals *in casu* tweemaal werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud maar zijn afwezigheid telkens rechtvaardigde met een nieuwe geldige reden, een beslissing kan nemen over het verzoek zonder dat het persoonlijk onderhoud effectief heeft plaatsgevonden.

Waar verzoekende partij nog van mening lijkt te zijn dat de commissaris-generaal haar de mogelijkheid diende te geven om schriftelijk bijkomende informatie te verstrekken over haar verzoek om internationale bescherming, verwijst de Raad opnieuw naar artikel 18, § 2 van voormeld koninklijk besluit van 11 juli 2003 dat bepaalt dat de commissaris-generaal, indien de verzoeker na een tweede keer te zijn opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal een nieuwe geldige reden aanhaalt die zijn afwezigheid op het vastgestelde gehoor rechtvaardigt, een beslissing kan nemen op grond van de elementen in zijn bezit. Noch dit artikel, noch enige andere rechtsregel verplicht de commissaris-generaal er in dat geval toe de verzoeker de mogelijkheid te geven om schriftelijk bijkomende informatie over zijn verzoek te geven alvorens een beslissing te nemen. Zij het overigens opgemerkt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift op generlei wijze preciseert welke bijkomende elementen/informatie zij nog had kunnen of willen aanbrengen die van invloed zouden zijn geweest op de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming.

Verder duidt de Raad er nog op dat voormelde richtlijn 2013/32/EU een beslissing evenmin uitsluit. Artikel 14.3 van voorgaande richtlijn stipuleert immers dat het feit dat er geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden de beslissingsautoriteit niet belet een beslissing over een verzoek om internationale bescherming te nemen.

Er is dus geen enkele reden voorhanden waarom zou kunnen worden besloten dat de commissaris-generaal onterecht een beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming heeft genomen zonder verzoekende partij gehoord te hebben. De commissaris-generaal heeft correct en zorgvuldig gehandeld.

Gelet op wat voorafgaat, toont verzoekende partij niet aan dat er sprake is van een schending van artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet, noch maakt zij een schending aannemelijk van artikel 18, § 2 van voormeld koninklijk besluit van 11 juli 2003, zoals gewijzigd door artikel 12 van het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

2.2.5. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2025 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengt waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

Immers treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze in de bestreden beslissing vaststelt dat uit niets blijkt dat verzoekende partij voor haar problemen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Albanese autoriteiten, gelet op volgende terechte en pertinente bevindingen: *“Uit niets blijkt dat u geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Albanese autoriteiten.*

- *U deed geen aangifte van uw problemen (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5).*
- *Uw stelling dat mensen die aangifte doen vermoord worden in Albanië (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5) kan allerminst als afdoende rechtvaardiging weerhouden worden. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de problemen kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden.*
- *Uit de hieronder geciteerde informatie blijkt dat de Albanese autoriteiten wel degelijk hulp bieden indien nodig.*

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politioneel wangedrag.

Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “onestop-shops” (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan), de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag en de oprichting in februari 2022 van een nieuwe, volledig onafhankelijke, controledienst die het mandaat heeft om de werking van de veiligheidsdiensten op alle niveaus te onderzoeken en te beoordelen, zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand geopend die gratis juridische hulp verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. De doorlichtingsprocedure (en het afvallen van vele magistraten) heeft wel als bijwerking dat er een grote achterstand is gecreëerd waardoor de toegang tot het gerecht bemoeilijkt wordt. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 was hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018, de aanname in februari 2023 van een (nieuw) actieplan 2023-2025 voor de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd. Uw identiteit en nationaliteit, zoals blijkt uit uw paspoort, staan niet ter discussie.”

Door verzoekende partij worden geen concrete argumenten bijgebracht die voormelde vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier, in een ander daglicht plaatsen.

Verzoekende partij werpt op dat zij, doordat zij niet gehoord werd op het Commissariaat-generaal, niet de mogelijkheid heeft gekregen om aan te tonen dat haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land kan worden beschouwd. Immers gaf zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken haar vrees ten aanzien van haar land van herkomst slechts beknopt weer gelet op de korte duur van het interview. De Raad herhaalt evenwel dat, gelet op hetgeen hierboven reeds werd uiteengezet (zie punt 2.2.7.), de commissaris-generaal *in casu* een beslissing kon nemen op grond van de elementen in zijn bezit zonder verwerende partij te horen tijdens een persoonlijk onderhoud. Bovendien dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geheel nalaat te concretiseren welke elementen zij nog had kunnen of willen aanbrengen tijdens een dergelijk persoonlijk onderhoud die van invloed zouden zijn geweest op de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming. In haar verzoekschrift oppert zij slechts op algemene wijze dat de Albanese autoriteiten geen bescherming kunnen bieden tegen het probleem waarmee zij wordt geconfronteerd, doch zonder concrete elementen aan te halen waaruit zulks zou blijken. Zij blijft dan ook manifesteren in gebreke *in concreto* aan te tonen dat het haar in haar land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert.

Waar in het verzoekschrift nog gesteld wordt dat bepaalde elementen die door verzoekende partij werden verstrekt niet in overweging werden genomen, met name de foto's die zij overlegde aan haar advocaat en waaruit minstens blijkt dat zij reeds geweld heeft ondergaan, stelt de Raad evenwel vast dat het administratief dossier geen dergelijke foto's bevat, dat nergens uit blijkt dat deze foto's daadwerkelijk werden overgemaakt aan het Commissariaat-generaal en dat deze foto's ook thans niet worden bijgebracht. Verzoekende partij legde enkel haar paspoort neer (zie administratief dossier, stuk 6, map documenten). Het spreekt voor zich dat de asielinstanties geen rekening kunnen houden met stukken die niet worden neergelegd. Bovendien onderstreept de Raad dat de problemen van verzoekende partij in Albanië, en waardoor zij het slachtoffer werd van geweld, *an sich* niet betwist worden, maar dat verzoekende partij niet aantoonde dat zij voor deze problemen geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Albanese autoriteiten.

2.2.7. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.8. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.9. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 6). Tevens blijkt dat rekening werd gehouden met de verklaringen die verzoekende partij aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar zij de kans kreeg om haar asielmotieven te verduidelijken en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees (administratief dossier, stuk 8, map DVZ, vragenlijst CGVS). De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.11. De door verwerende partij bij aanvullende nota van 23 september 2025 bijgebrachte COI Focus van 6 januari 2025 betreffende de algemene situatie in Albanië bevestigt de door haar in de bestreden beslissing gehanteerde informatie.

2.2.12. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend vijftientwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT